

A la pastisseria, a quatre de les cinc taules es parlava anglès. A l'altra, una dona, que va néixer a Sarrià, deia que «té sort de poder seguir vivint al barri». A Sarrià-Sant Gervasi, els néts d'aquests que vivien fora de Barcelona (l'annexió data de l'any 1921) no s'hi poden quedar perquè els lloguers són cars. A fora diluïa. En una taula, dos estudiants discutien un pla de negocis en anglès, utilitzant aquest llenguatge arrogant que acompanya, des de sempre, les ganes de menjar-se el món. Al seu costat, tres mares feien aquesta pausa entre acompanyar els fills a l'escola i tornar a buscar-los. Al'altra, hi havia un nodrit grup internacional.

Dimecres, l'ajuntament publicava l'informe estadístic *La població estrangera a Barcelona*. A Sarrià-Sant Gervasi, hi viuen 16.185 estrangers, un 5,8% més que el 2012. Als carrers del centre de Sarrià, la immigració italiana, britànica i francesa ja és visible, és part del veïnat. Camina amb màniga curta, ha obert restaurants italians i ha importat el *bio*, l'*eco* i el *take away* en format comerç.

Dilluns preguntava a un home,

A PEU DE CARRER

CATALINA
Gayà

Sarrià, el poble poliglòt de la ciutat

RICARD CUGAT

►► Dues noies franceses veïnes de Sarrià, ahir,

al carrer Major de Sarrià, per què en aquest barri se sent tant anglès com català. Se sorprendia. És britànic, veï de Sarrià. Reflexionava que potser és pels col·legis. A Sarrià-Sant Gervasi, amb 73 col·legis, hi ha la majoria de les escoles internacionals.

Tornava al barri ahir, a l'hora en què els nens uniformats van a l'escola i el casc antic de Sarrià, malgrat la criaturada, s'aixecava calmat i silenciós com si fos un poble. A la plaça del Consell de la Vila, cantaven les orenetes; els veïns se saludaven. Els geranis vermells adornaven un balcó. En una taula del Forn de la Vila es parlava en anglès i, des de la terrassa de dalt, es despenjava una senyera.

Turistes i 'nannies'

Passaven homes amb nens camí de l'escola i també *nannies* filipines. Apareixia una parella de turistes francesos (mapa). Els bancs d'aquesta plaça tenen una inclinació perfecta, la que permet el descans i la xerrada. Només passava un *bicing* (la ciclista llua casc i maletí de multinacional) i hi havia vespes.

El barri semblava allunyat de

la crisi. Per no haver-hi, no hi havia ni cartells d'*En traspàs*. Em deia un veí que hi ha un colmado regentat per uns peruans, una fruiteria que va obrir una família xinesa i alguns súpers en mans de pakistanesos. Era ell qui m'advertia que hi ha senyores d'edat avançada que tot just sobreviuen. Aquest és tema tabú. Una altra vegada, el poble, el pudor del poble.

Ningú diu que les àvies no arriben a final de mes. És tabú, és pudor de poble

Li preguntava a una dona italiana per què es va establir a Sarrià. També se sorprendia pel nombre d'estrangers i deia que ella hi viu perquè va matricular els seus fills a l'escola italiana. «Sí, hi ha molts italians». Reflexionava que per a les famílies Sarrià és un «bon» barri: «clases extraescolars, ambient de classe mitjana i carrers de vianants». De nit, explicava, «tot tanca». ■

cgaya@elperiodico.com